

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Dr. Kövér László úr
a Magyar Országgyűlés elnöke részére

Országgyűlési írásbeli

Irományszám: **L/13424**

Érkezett: **2013 DEC 16.**

Írásbeli kérdés!

HELYBEN

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló tv. 42. § (8) alapján bejelentem, hogy írásbeli kérdést kívánok benyújtani **Balogh Zoltán emberi erőforrás miniszter úrnak**

„Kamuképzés a közmunkásoknak?”

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

2013. december 3-án az Országgyűlés Oktatási és Tudományos Bizottsága előtt számolt be arról, hogy milyen hatalmas sikert jelent a közmunkások téli képzése. Hasonlóképpen dicsekedtek a kormány más tagjai is az elmúlt hetekben. A nemes célú programról azonban az elmúlt hetekben számos kellemetlen tény derült ki.

A képzés zömmel európai források bevonásával zajlik majd. Mivel ez a program a korábbi kormányzati tervekben nem szerepel ez azt is jelenti, hogy más, már indulás előtt álló programoktól kellett elvonni a forrásokat. Az is kiderült, hogy rendkívül kevés idő állt rendelkezésre a program indítására. Egy október 30-i kormányhatározat szerint a képzés december 2-án indult el, tehát csak 1 hónap állt rendelkezésre az előkészítéshez. Ugyanakkor a KLIK szerepvállalását csak egy december 7-én kihirdetett kormányrendelet módosítás tette lehetővé.

A program meglehetősen kaotikusan indult. Egyes iskolákat kijelölt a KLIK a képzésben való részvételre, majd amikor felismerték, hogy nehezen megvalósítható a gyermekek és felnőttek párhuzamos képzése, akkor visszavonták a döntést. Hasonlóan átláthatatlanul és kapkodva történt a további közreműködő intézmények és a pedagógusok kijelölése is.

A nyilvánosságra került szakmai program is nagy felháborodást váltott ki, mivel a legkevésbé sem alkalmazkodik a felnőttek életkori sajátosságaihoz, számos pontján nevetséges vagy megalázó. Szakmai vélemények alapján módszertanában a Meixner módszerre hasonlít, azonban, mint a Meixner Alapítvány közleménye írja:

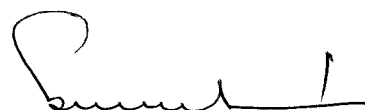
“...a Meixner-módszertant eddig nem használták felnőttek olvasástanítására, ilyen tapasztalatok nincsenek. Tapasztalatok és módszertani kutatás hiányában pedig felnőtt adaptáció mindeddig nem született. A módszert Meixner Ildikó olvasni tanuló gyermekek számára dolgozta ki, hangsúlyosan figyelembe véve a nyelvi, életkori, személyiségbeli sajátosságokat, melyek nem adaptálhatóak – ebben a formában – felnőttek oktatására.”

Ennek alapján kérdezem Miniszter urat:

1. Mekkora összegből és milyen forrásból valósul meg a program?
2. Milyen más programok forrásaiból csoportosított át a kormány erre a célra és mekkora összeget?
3. Milyen eljárásban választották ki a program kedvezményezettjét, a képzés lebonyolítóját?
4. A Felnőttképzési Törvény 3. §-a szerint felnőttképzést csak engedély birtokában lehet végezni. A képzést végző intézmények rendelkeznek-e intézményi engedéllyel, illetve megtörtént-e a program engedélyezése?
5. Hogyan választották ki azokat az oktatási intézményeket, ahol a képzés megvalósul?
6. Tisztában van-e minisztérium azzal, hogy a felnőttképzésnek létezik önálló módszertana? Bevontak-e andragógus szakértőket a program tervezéséhez és lebonyolításához, ha igen, kiket?
7. Milyen felnőttképzéssel kapcsolatos felkészítést kaptak a résztvevő pedagógusok?
8. A kidolgozott képzési program milyen viszonyban van a Meixner féle módszerrel? Milyen szakmai és módszertani megfontolásokon alapul?
9. A statisztika javításán túl milyen eredményeket vár ettől a szakmaiságot nélkülöző és kapkodva létrehozott programtól?

Budapest, 2013. december 16.

Tisztelettel:

Dr. Kolber István
Demokratikus Koalíció